

ถ้ามีคนด่าพ่อแม่คุณว่า 俗气 แล้วพยายามบอกว่า คุณไม่ควร์กอร์ด เพราะ俗气เป็นสัตว์ธรรมชาติด้วยมีชีวิตเหมือนมนุษย์และสัตว์อื่นๆ เป็นถึงสัตว์ประจำชาติของประเทศไทยปืนสีฟลักกำลังมาก ใจดี ไม่ดูเหมือนวัว ฯลฯ คุณจะรับได้มั้ย

แม้ฉันจะไม่รู้สึกอะไรกับคำว่า俗气ที่คุณใช้ด่ากันทุกวันนี้ แต่ฉันก็รู้ว่ามันเป็นคำที่แรง จะถูกใช้เมื่อผู้ใดผิดกอร์ดและต้องการทำร้ายน้ำใจอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อพูดไปแล้วด้วยอารมณ์ จนทำให้อีกฝ่ายโกรธและตอบโต้กัน จะทำเป็นอาห์ตุผลมาทักล้างมันไม่ได้ อย่างโลภสวยແออกไปข้างๆๆๆ เลย

การประท้วงอบนี้ เดิมที่ฉันมองอยู่ห่างๆ อย่างคนที่ผ่านร้อนผ่านหนาวมาพอสมควร ฉันเองก็เคยเข้าร่วมประท้วงมาหลายครั้งไม่ได้ต่างจากพวากคุณ แต่นานๆเข้า ฉันคิดว่ามันมีหลายมุมที่มันขึ้นไปกันใหญ่ เกินเลยจากการอุดมการณ์ ที่เป็นจุดเริ่มต้นของความไม่พอใจ ตามความเห็นของฉัน ในฐานะคนที่มีสิทธิเสรีภาคคนหนึ่งฉันก็อยากรสลองความคิดเห็นของฉันบ้าง

1. คุณเหยียบย่ำครรษฐาญี่ปุ่นด้วยเหตุผลที่คุณพยายามแผล เหตุผลอาจเปลี่ยนแปลงได้จากข้อมูลที่คุณมี แต่ครรษฐาเป็นสิ่งที่อยู่เหนือเหตุผล เช่นการศรัทธาในพระเจ้า ในศาสนา ในประเทศไทย ในสถาบันกษัตริย์ ในบุญคุณของพ่อแม่ ฯลฯ
2. คำพูดและการกระทำที่รุนแรงของพวากคุณ ทำให้คนจำนวนมากที่เค้าไม่อยากยุ่งหรืออาจกำลังเห็นด้วยกับคุณ เห็นว่าคุณขาดสติ และเปลี่ยนใจที่จะสนับสนุนคุณ เขาอาจจะตอต้านหรือรังเกียจคุณ ยิ่งพวากคุณทำมากเท่าไหร่ก็ยิ่งเป็นการเรียกแขกมากเท่านั้น
3. การที่คุณสมชุดนักเรียน นิสิตนักศึกษา หรือสอนหนังสือตามสถานบันดังๆ ไม่ได้เป็นสิ่งบ่งชี้ว่าคุณ บัญญัชณ พราคนที่เข้าใช้ชีวิตรูปแบบอื่น ทำมาหากิน ประกอบธุรกิจการงานต่างๆจำนวนมากไม่น้อย มีการศึกษา สถิติบัญญาและระดับจิตใจสูงส่งจำนวนมาก แค่ร้องเรียน ระดับเกรดเฉลี่ย ไม่ได้บ่งบอกระดับสถิติบัญญาแต่อย่างใด
4. คุณจะคิดว่าตัวเองฉลาดก็ได้ แต่อย่าคิดว่าคนอื่นโง่ ที่เขาไม่พูดไม่ใช่เขาไม่รู้เรื่องหรือเห็นด้วยกับคุณ
5. การที่คุณ เพื่อนของคุณ ครอบครัวของคุณมีความเห็นตรงกัน อกมาประท้วงจนเต็มถนน ไม่ได้แปลว่าคุณคือเสียงส่วนใหญ่ของประเทศ อย่าเดา อย่าHEMA
6. คุณโชคดีที่ประเทศไทยทำให้คุณมีสิ่ริมงคลที่จะพูด แสดงความคิดเห็น แสดงออก ได้อย่างเสรี ถ้าคุณมีความรู้จริง คุณจะรู้ว่าหลายประเทศในโลกนี้ทำไม่ได้ แม้คุณจะไม่รักประเทศไทยแต่คุณก็ควรขอบคุณที่ประเทศไทยมีพื้นที่ให้คุณ
7. ลิงสำคัญอย่างหนึ่งของระบบประชาธิปไตย คือคุณมีสิทธิ์ที่จะพูดและแสดงออก ตราบที่ที่ไม่ ระหว่าง คุณ ถ้า สิทธิของผู้อื่น คุณมีสิทธิพูด ผู้อื่นก็มีสิทธิ์ที่จะเชื่อหรือไม่เชื่อคุณก็ได้ ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะเห็นด้วยหรือเห็นต่าง คุณไม่ได้มีสิทธิคิดเหียว หากคุณคิดว่าคนที่คิดต่างจากคุณเป็นศัตรู แสดงว่าคุณไม่พร้อมที่จะรับฟังเข้าหันกัน คุณควรทบทวนตัวเอง เพราะคุณอาจไม่พร้อมที่จะอกมาต่อสู้เรื่องประชาธิปไตย
8. ทุกที่ในโลกมีทั้งคนดีและคนไม่ดีอยู่ปนกัน ไม่มีประเทศไทยไหนปลอดความชั่ว 100% การที่จะทำให้คนนับล้านอยู่ด้วยกันได้ มันจึงต้องมีกรอบกติกา นารายาท ทุกๆประเทศมีบริบทที่แตกต่างกัน การมาเปรียบเทียบว่า ใครดีใครด้อยกว่าในเชิงวัฒนธรรม เป็น ความเห็นที่ดีนั่นเงิน ประเทศไทยที่มีกษัตริย์ ไม่ได้ด้อยกว่าประเทศที่มีประธานาธิบดี ประเทศไทยคนนิยมไม่ได้ด้อยกว่าประชาธิปไตย ถ้าคุณติดตามข่าวสาร คุณจะรู้ว่า ทุกประเทศทุกระบบท่มีปัญหาทั้งนั้น
9. หากบริษัทหนึ่งพบพนักงานทุจริต ควรรับชั้น สิงแรกที่บริษัทจะดำเนินการคือ ลงโทษพนักงานที่กระทำการดังนั้น ไม่ใช่ปล่อยผู้บริหารสูงสุด แต่หากว่าความจำเป็นต้องปลดผู้บริหารสูงสุด บริษัทจะต้องมั่นใจว่ามีคนที่ดีกว่า มีฝีมือมากกว่า ดังรอดเป็นตัวแทน เพราะกิจกรรมบริษัทต้องดำเนินต่อไปโดยไม่สะดวก คนที่ไม่เข้าไปในสายการประยุทธ์ อาจไม่ได้ชอบท่านทั้งหมด เพียงแต่เขามองว่าตัวแทนที่พวกคุณเสนอเขามา ไม่ได้ดีกว่าที่เป็นอยู่เลย อย่างมาพูดโลภสวยว่าออกไปก่อนแล้วหายใจแล้วที่หลัง คุณไม่ชอบคุณประยุทธ์ คนอื่นเขาไม่ชอบหัวหน้าที่มีคุณได้เหมือนกัน อย่าไปโกรธเขา
10. ทุกคนมีสิทธิเสนอความคิดเห็น แต่ไม่ใช่ว่าทุกความคิดเห็นจะต้องถูกนำไปปฏิบัติ ประเทศไทยเป็นเรื่องของส่วนรวม คนเกือบ 70 ล้านคน ย่อมคิดต่างกัน ไม่มีรัฐบาลไหนในโลกทำให้ทุกคนพอใจได้ทั้งหมด ประเทศไทยที่เหลากันน้อยหน่อย เข้าแค่รู้จักหวาน ได้บ้างเสียบ้าง ให้สังคมมีเดินไปข้างหน้า

11. คุณคิดว่าคุณเป็นคนรุ่นใหม่ คิดแตกต่าง หัวใจหันตามยุคสมัยใหม่ ของ gerade คนเก่ามันเอาไว้ไม่รักกัน แต่วิธีการแสดงออกของคุณ การโถมตู้ผู้ที่เห็นต่างด้วยถ้อยคำร้ายแรง การประท้วงกลางถนน การยืดพื้นที่สาธารณะ ฯลฯ ไม่ได้มีความต่างหรือหันสมัยเลย สิ่งที่พวกคุณทำ ทุกประเทศทำกันมาเป็นร้อยปี ก็พึ่งไปต่ออาบ้านอื่นเมืองอื่น ใช้กำลังเข้ายึด ประท้วงกันบาดเจ็บล้มตาย ฆ่าล้างเผาพันธุ์ จิมมาเลย ประเทศไทยไม่เคยมี ทำกันมาแล้วทั้งนั้น ยิ่งรุนแรงๆ เก่าๆ ที่พวกคุณหาว่าเขาไม่ดักด้านหล่ายคน นั่นเมื่ออาชีพสายประท้วง สายรัฐประหารหั้งนั้น ถ้าคุณแคร่งจริง แบบคนรุ่นใหม่ คุณจะจะมีวิธีการอาชันทางความคิดด้วยวิธีที่คุณรุ่นเก่าอย่างเรา ว้าว บ้า

12. คุณอาจจะฉลาด แต่เพื่อนคุณหล่ายคนยังไม่มีรู้ภัยทางความคิด การที่คุณลากเข้าไปลงสนานในครั้นนี้ อาจเหมือนคุณพาเข้าไปลำบาก หล่ายคนโกรธร้ายกาจ รังเกียจระบบอภิชัชติรัฐ โดยที่ไม่รู้ว่าทำไม่ บางคนไม่เคยอ่านข่าวเลี้ยวด้วยซ้ำแต่ที่โกรธเพราคนนั้นเล่า คนนี้เล่า หรือ เพราะเพื่อนพาไปอย่างลักษณะว่าไม่มีแบบนี้

13. คุณคิดว่าคุณไม่แล้วคุณจึงแสดงออกเต็มที่ ฉันหงั้นว่าคุณจะโตและแข็งแรงพอที่จะรับผลกระทบที่ตามมาได้ คุณที่สุดนักเรียน ถือป้ายด้วยพระมหาบัตรที่คุณจำนำวนมากการพนับถือวันนี้ อาจไม่เป็นบริษัทไหนรับคุณเข้าทำงานในอนาคต คุณอาจมีคนต่อต้านคุณ ตำแหน่งคุณ เพราะเขายังโกรธในสิ่งที่คุณทำ เชื่อเดอเม้นมีโอกาสที่จะเป็นอย่างนั้น เพราะทุกคนเป็นมนุษย์ มีรักโกรธหลง คุณโกรธได้เกลียดได้ ผู้อื่นก็เข่นกัน ถ้าคุณกล้าที่จะทำร้ายเค้า ทำร้ายความรู้สึกเค้า คุณก็ต้องยอมรับผลที่จะตามมา

14. เวลาที่คุณโกรธใคร คุณจะเห็นแต่ข้อไม่ดีของเข้า และเวลาที่คุณรักใครคุณจะเห็นแต่ข้อดีจนลืมข้อเสียของเข้า ถ้าเป็นเรื่องส่วนตัว คุณคิดคนเดียวได้เลย แต่ถ้าเป็นเรื่องบ้านเมืองซึ่งมีเจ้าของหล่ายคน คุณต้องถามทั้ง 2 ฝ่าย แต่ละคนมีข้อดีข้อเสียแบบไหน รวมถึงคนที่คุณเชียร์ และตัวคุณเองด้วย อาจบางทีคุณจะรู้ว่า คนที่คุณไม่ชอบหน้าอาจยังพอมีดีอยู่บ้าง และอาจจะสามารถทำงานได้ก้าวคนที่คุณรักก็ได้

15. คุณชอบกินสเต็ก กินไก่ทอด ไม่เป็นไร แต่คุณไม่มีสิทธิอยู่น้ำลาย หรือค่าคนที่ชอบกินแบบสัม กินน้ำพริกปลาทู ฉันได้กันนั้น ความชอบคนเราไม่เหมือนกัน หากคุณอยากโน้มน้าวให้เข้าขอบเหมือนคุณ คุณต้องใช้ศิลปะและปฏิภาณให้ไหวพริบไม่ใช่ความรุนแรง

16. ไม่ว่าคุณจะประท้วงหรือไม่ บ้านเมืองก็ต้องเปลี่ยนแปลง เพราะไม่มีอะไรอยู่ระหว่างค้าฟ้า ถ้าคุณศึกษาประวัติศาสตร์ คุณจะรู้ถึงว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นพลวัต ต่อให้คุณไม่ทำอะไรเลยมันก็เปลี่ยน เรื่องข้าอยู่ที่จังหวะของมัน อย่าไปคาดหวังว่ามันจะเปลี่ยนไปวันนี้พรุ่งนี้อย่างใจคุณ ทุกการเปลี่ยนแปลงจะมีทั้งได้และเสีย อยู่ที่ว่าควรจะได้หรือจะเสีย คิดจะทำการใหญ่ ต้องมองให้รอบด้าน ว่าสิ่งที่คุณอยากรู้เปลี่ยนเมื่อไหร่ให้เสียอย่างไร ถ้าคุณยังมองไม่ออก คุณควรศึกษาให้ถ่องแท้อีกครั้งก่อนนำเสนอความคิดเห็น

17. สำหรับคนที่บอกว่าประเทศไทยเป็นประเทศด้อยพัฒนา และเห็นว่าหล่ายๆต่างประเทศนัดก้าวเหลือยากไป เป็นแบบเขานั้น ฉันขอถามคุณตรงๆ ว่าคุณเคยอ่านมาเพื่อนที่ร่วยว่าคุณมั้ย อิจฉาเพื่อนที่เรียนเก่งกว่าคุณมั้ย อิจฉาพ่อแม่เพื่อนที่ทำผลงานการศึกษาสูงกว่าพ่อแม่คุณมั้ย ...แล้วคุณเปลี่ยนแปลงตัวคุณได้มั้ย คุณให้หัวแม่คุณเปลี่ยนได้มั้ย คุณทำให้หัวแม่คุณเปลี่ยนได้มั้ย... ก้าวตามฉันฯ อย่างรู้ เพราะฉันก็อย่างรู้ อย่างดีเหมือนคนอื่น แต่ฉันก็ยังทำไม่ได้ พอเห็นพวกคุณกันด้วยกันเกิดขึ้นตัวเอง สูญเสียความภาคภูมิใจที่ไม่เป็นอย่างเชา ฉันจะไม่รู้จะสรุหำคำให้หนามาริบาย

18. ตอนที่ประเทศไทยยังคงสร้างมาตรฐานให้ไทยลั่นโลกฟอร์ด พ่อขุนรามคำแหงได้ประดิษฐ์อักษรไทย ในหลวง ร.5 อดทนวางแผนเลิกทำสีใช้เวลาค่อยเป็นค่อยไปกว่า 40 ปี ไม่เสียเลือดเนื้อ อเมริกาเลิกทำสีเกิดสิ่งใดก็ตามกันเป็นเบื้องและยังมีการขยายตัวไปทั่วโลกนี้ ฝรั่งเศสเปลี่ยนการปกครองโดยการจากออกน้ำใจของคนในครอบครัว ประเทศไทยเปลี่ยนการปกครอง เพราะในหลวง ร.7 ท่านมอบอำนาจให้เพื่อรักษาความสงบสันติ ฯลฯ ประเทศไทยมีระบบพระราชนอนภัยไทย ติดคุกก่ออกก่อนได้ หล่ายคนบอกกฎหมายไม่ศักดิ์สิทธิ์ หล่ายคนบอกสำนักพระคุณเป็นลันพัน ฉันไม่รู้หรอกว่า สมัยนักษัติรัฐยังจำเป็นมั้ยสำหรับคุณ แต่ฉันนี้กไม่ออกเลยว่าประเทศไทยที่รักษารัฐจะเป็นอย่างไร กษัตริย์ไทยพิสูจน์ ผลงานมาหลายร้อยปี พวกคุณยังไม่เชื่อฝีมือ แล้วพวกคุณมีใครในใจหรือ ผู้ที่ดีพอกันทำประเทศไทยให้หันหน้าไปได้ ขอข้อเสนอชุดๆได้มั้ย เนื่องฉันจะได้พิจารณาและเข้าใจมากขึ้น

19. สิ่งที่ฉันเขียนอาจทำให้คุณโกรหและมองว่าฉันไม่เข้าพวก นั่นเป็นสิ่งที่ฉันคาดหวังได้ ฉันไม่มีเหตุผลอธิบายว่าทำไม่ฉันรักประเทศไทย ฉันรักพระมหาบัตรที่ไทย อย่างพยายามเอาเหตุผลมาล้างสมอฉัน ฉันมีการศึกษาระดับหนึ่ง ฉันศึกษาประวัติศาสตร์ทั้งไทยและหล่ายๆประเทศไทยที่พวกคุณกล่าวถึงมาบ้าง ฉันเดินทางและได้ใช้วิธีดูอยู่ในประเทศไทยที่พวกคุณบอกว่าพัฒนาแล้วมาพอสมควร ฉันไม่ได้เดือดร้อน แต่ฉันบอกได้เลยว่า ภาคอีสานที่แห้งแล้งสลับกับน้ำท่วมของฉัน ประเทศไทยของฉัน คือที่ดีและน่าอยู่ที่สุดในโลก และพระมหาบัตรที่ของฉัน คือผู้นำที่ฉันเคารพเกิดทุน ฉันมีความสุขทุกครั้งที่อยู่บนแผ่นดินไทย หากคุณไม่รู้สึกเข่นนั้น ฉันว่าคุณก็มีสิทธิที่จะไม่อยู่ประเทศไทยได้เช่นเดียวกัน

เขียนโดย ม.ล.ชญาณิชชิติ ชุมพูนุพ
วันศุกร์ที่ 23 ตุลาคม 2020 เวลา 02:17 น. -

20. สำหรับทุกคนที่อ่าน ฉันขอให้คุณแสดงความคิดเห็นอย่างสุภาพชน ทั้งที่เห็นด้วยและเห็นต่าง ถ้าเราอยากให้มีการรับฟังในสังคม
เราต้องเริ่มจากการฟุ้ดจากันดีๆ เราต้องยอมรับว่าเราต่างกัน พ่อแม่พี่น้องฉันยังคิดไม่เหมือนกัน ฉันไม่ได้หัวง่วงคิดเหมือนฉัน
แต่เราควรจะอยู่ร่วมกันให้ได้ เพราะประเทศไทยมีที่เดียว ฉันมีบ้านที่เดียว ไม่มีเงินหรือกินมากพอที่จะไปอยู่ที่อื่น หากคุณมีปัญหาเดียวกับฉัน
คุณควรจะช่วยฉันคิดว่าคนที่แตกต่างกันทั้ง 70 ล้านคนจะอยู่ด้วยกันอย่างไร โดยที่ไม่ทะเลกัน ถ้าคุณคิดได้ และพูดจาดีๆ ฉันจะพิจารณาข้อเสนอของคุณ

ผู้เขียนความเห็นด้านบนไม่ได้ลงชื่อ ผมเห็นว่าเป็นข้อคิดเห็นที่ดี และสร้างสรรค์ จึงขอนำมาเผยแพร่ให้เพื่อนๆ ได้อ่านร่วมกันครับ

ด้วยความนับถือ

หม่อมหลวงชญาณิชชิติ ชุมพูนุพ

23 ตุลาคม 2563